

TANÁRI ÚTMUTATÓ

MODUL 7 - MÉDIAMŰVELTSÉG

Ezt a modult nem a többi modul szerzője, hanem az Európai Parlament dolgozta ki.

Mindannyian ki vagyunk téve annak, hogy kereskedelmi vagy politikai okokból kifolyólag megpróbálnak minket befolyásolni. Ezek az erőfeszítések néha csak arra irányulnak, hogy felkeltsék a figyelmünket és érdeklődést váltsanak ki belőlünk. A diákok egy része valószínűleg már ismeri ezt a jelenséget, mások számára azonban ez teljesen új lehet. Az osztályban lehetnek olyan diákok is, akik bizonyos témákról dezinformációs forrásokból szerzik be a híreket, vagy akik egyszerűen csak elhisznek bizonyos dezinformációs elemeket. A tények ellenőrzése a leghatékonyabb eszköz annak megértésére, hogy mi az igaz, ám ez nagyon időigényes művelet, ezért lehetetlen minden egyes hírt ellenőrizni. A megoldás abban áll, hogy tudjuk, mikor van okunk gyanakvásra.

A tanítási óra tartalmaz egyrészt egy feladatot, amelynek során a diákok megtanulják, hogyan lehet a potenciálisan manipulatív tartalmakat felismerni, másrészt egy beszélgetést arról, hogyan lehet elkerülni, hogy manipuláció áldozataivá váljunk. Megtanulják saját sebezhetőségüket is felismerni annak alapján, hogy hogyan fogyasztják a híreket, és hogyan fejezik ki saját véleményüket.

Az óra csoporttevékenységekből és prezentációkból tevődik össze. Szerepelnek benne a témával kapcsolatos játékokra utaló linkek, ajánlott további olvasmányok, és az európai tényellenőrző szervezetek listája.

MÓDSZERTAN	IDŐTARTAM	ANYAGOK
Bevezető prezentáció és játék	15 perc	- Egy okostelefon minden csoportnak
Csoportmunka és beszélgetés	30 perc	- Számítógép, vetítő és fehérta
Záró prezentáció	10 perc	- Számítógép, vetítő és fehérta

CÉLOK ÉS KOMPETENCIÁK

HOZZÁÁLLÁS

- A diákok tisztában lesznek a manipulatív tartalmat jelző figyelmeztető jelekkel
- A diákok tisztában lesznek azzal a ténnyel, hogy ők is – mint mindenki más – manipulálhatók

TUDÁS

- A diákok megtanulják azt, hogy mi a dezinformáció, és milyen okok húzódnak meg a háttérben?
- A diákok megtanulják azt, hogy hogyan lehet egyes tényellenőrző technikákat alkalmazni
- A diákok megtanulják azt, hogy milyen konkrét lépéseket tesz az EU a dezinformáció ellen

LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE

1. BEVEZETŐ PREZENTÁCIÓ ÉS JÁTÉK

ELŐKÉSZÜLETEK

A diákok a tanteremben ülnek, a tanár pedig kis csoportokra osztja őket. A tanár az óra elején felmutat két álhírt tartalmazó képet (az első néhány diakép).

A FELADAT MENETE

- A diákoknak meg kell mondaniuk, hogy szerintük ezek a hírek igazak-e, illetve ha valótlanok tűnnek számukra, magyarázzák meg, miért. Miután minden csoport kifejtette véleményét, a tanár felfedi a megoldást. Beszélgetés következik a diákokkal a különböző hírcsatornákról. A tanár kérje meg a diákokat, hogy sorolják fel, milyen forrásokat használnak (vagy ismernek, a fiatalabb diákok esetében), ha tudni akarják, mi történik a társadalomban és a világban. Lehetséges válaszok: újságok és magazinok, TV, rádió, online média, blogok, podcastok, közösségi média, barátok stb.
- A tanár írja fel a fehér táblára az osztály által leggyakrabban használt információforrásokat. Kérje meg a diákokat, hogy gondolkodjanak el azon, miért gondolják úgy, hogy egy forrás megbízható, vagy miért nem. Könnyű vagy nehéz megtalálni? Meg lehet-e benne bízni? Lehet-e tudni, ki a történet szerzője? Kérdezze meg azt is, hogy miért használják ezeket a forrásokat, és szerintük mik az előnyeik és a hátrányaik.
- Visszatérve a prezentáció elején bemutatott nyitóképekhez kérdezze meg a diákokat, hogy az utóbbi időben találkoztak-e bármilyen furcsa hírral. Hogyan? Honnan származott? Milyen forrás volt? Miért készült tudósítás róla? Ki a szerzője?

Igazán jó, ha egy diák emlékszik egy gyanús hír részleteire. Sok diák azonban csak nehezen tud visszaemlékezni arra, hogy hol látta a hírt, és ki a szerzője. Könnyebb egy történetre emlékezni, mint a háttérre. Ha a diákok most egyetlen példát sem tudnak hozni furcsa hírekre, később a feladat során majd megkeresik őket.

TARTALOM: DIALEÍRÁSOK

1. Félrevezetnek? Vagy mégsem?

E prezentáció célja, hogy megismertessen a dezinformációval, különösen az Európai Unióval és az uniós intézményekkel, köztük a Parlamenttel kapcsolatban. Tanácsot ad arra vonatkozóan is, hogy hogyan lehet elkerülni, hogy rosszindulatú szereplők csapdájába kerüljünk.

2. Jégtörő: megbízható? Vagy mégsem?

Kezdjük egy egyszerű példával, amely valószínűleg senkit sem fog félrevezetni, hanem csak megneveztet. Itt az lenne az ideális, ha a diákok nemcsak azt említék meg, hogy az UFO története nem hihető, hanem a képekhez és a címekhez megjegyzéseket is fűznének. Itt valójában több tipikus álhírmintát is felismerhetünk: manipulált képek – nagybetűkkel írt szavak – erős vagy túlzó kifejezések. A forrás összeesküvéselmélet-gyáros.

3. Megbízható? Vagy mégsem?

Nem megbízható: itt ellenőrizni kell a forrásokat és azt, hogy az állításokat alátámasztják-e konkrét bizonyítékok vagy általánosan elismert tanulmányok (ebben az esetben nem). A források szintén vitathatók (lásd a honlap linkjét és a Twitter-fiókot).

4. Megbízható? Vagy mégsem?

Nem megbízható: itt ellenőrizni kell a forrásokat és azt, hogy az állításokat alátámasztják-e konkrét bizonyítékok (ebben az esetben nem). A kettős ellenőrzés is segít, mivel az éghajlatváltozás tudományosan bizonyított.

5. Valódi hír vagy álhír?

Valódi hírek. Bármilyen valószínűtlennek tűnik is a főcím, ez valójában egy **valódi történetről szóló hír**. A fenti [videó](#), amelyet Rio de Janeiro büntetés-végrehajtási államtitkára adott ki, Clauvino da Silva elítélt kábítószer-kereskedőt ábrázolja, amikor a börtönőrök elfogták, miközben magát fiatal nőnek álcázva próbált megszökni a börtönből.

A videót a **Global News** hivatalos csatornája, a Canadian Global Television Network hírekkel és aktuális ügyekkel foglalkozó részlege adta át a YouTube-nak. A fióknév melletti „ellenőrzött” jelzés azt mutatja, hogy ez minden valószínűség szerint megbízható forrás.

2. CSOPORTMUNKA ÉS BESZÉLGETÉS

ELŐKÉSZÜLETEK

Feladat: az osztály legyen továbbra is kis csoportokban. Minden csoportnál legyen legalább egy okostelefon.

A FELADAT MENETE

- A tanár kérje meg a diákokat, hogy nézzék át szokásos hírforrásaikat, és keressenek olyan híreket vagy a közösségi médiában közzétett nyilvános posztokat (kivéve a személyes vagy privát

üzeneteket), amelyeket furcsának vagy különösen megtévesztőnek találnak, vagy egyszerűen csak túl szépek ahhoz, hogy igazak legyenek. Alapjában véve olyan híreket kell keresniük, amelyek erős reakciót váltottak ki belőlük, és éppen ezért jól emlékeznek rájuk. Minden csoportnak két-három hírt kell keresnie, és bemutatnia az osztálynak.

- Amikor a diákok bemutatják a példáikat, a tanár kérdezze meg tőlük, hogy szerintük mi volt a szerző célja. Ha a hírt egy barátjuktól hallották, szerintük ő ismerte-e a hír célját? Megosztanák-e ezt a hírt másokkal?
- Beszélgessenek el röviden a diákok döntéseinek hátterében álló okokról. A cél az, hogy beszélgetés induljon arról, hogy megrögzött elképzeléseink és nézeteink hogyan ösztökélnek arra, hogy azokkal koherens híreket vagy információkat osszunk meg anélkül, hogy kettős ellenőrzést végeznénk a hírek helytállóságáról vagy tartalmáról. E feladat célja annak bemutatása, hogy milyen fontos megosztás előtt elolvasni a tartalmat, és eldönteni, hogy szilárd és megbízható tényeken alapul-e.

A beszélgetés beindításához javasolt kérdések:

- Miért döntöttetek úgy, hogy megosztjátok ezt a cikket?
- Elolvastátok a teljes cikket?
- Szerintetek mi a cikk legnyomósabb érve?
- Elhiszitek, hogy ez a cikk igaz? Miért?
- Ha más lett volna a véleményetek, akkor is ezt a cikket osztottátok volna meg?
- Szerintetek meggyőzi ez a cikk azokat, akik más véleményen vannak? Miért?
- **Vélemény vagy tény?** Különbséget kell tenni vélemény és tény között.
- Ezt követően a tanár járja körbe a dezinformáció meghatározását. Mutassa meg a dezinformáció (leegyszerűsített) meghatározását a prezentációban.

Referencia: A fogalom uniós meghatározása: a kifejezés olyan igazolhatóan hamis vagy félrevezető információkra utal, amelyeket gazdasági haszonszerzés vagy szándékos megtévesztés céljából állítanak elő, hoznak nyilvánosságra és terjesztenek, és amelyek kárt okozhatnak a közérdeknek. A közérdeknek való károkozás a demokratikus folyamatok mellett a közjavakra, például az uniós polgárok egészségére, környezetére vagy biztonságára is irányulhat. Nem tartozik a dezinformáció körébe a véletlen tévedés, a szatíra és a paródia, valamint az egyértelműen azonosítható módon elfogult híradás és kommentár.

TARTALOM: DIALEÍRÁSOK

6. Az osztályfeladat kezdete

7. Gondolkodjunk el információforrásainkról

Kérje meg a diákokat, hogy nézzék át szokásos hírforrásaikat, és a közösségi médiában keressenek olyan híreket vagy más nyilvános posztokat (nem csak nekik szóló privát üzeneteket), amelyeket furcsának találnak, vagy különösen megtévesztik őket, vagy túl szépek ahhoz, hogy igazak legyenek. Egyszerűen, olyan híreket kell keresniük, amelyek erős érzelmeket váltottak ki belőlük, és éppen ezért jól emlékeznek rájuk. Minden csoportnak legalább egy példát kell keresnie, hogy azt bemutassa az osztálynak.

8. Mi a furcsa benne?

Írja fel a fehértáblára az osztály által leggyakrabban használt információforrásokat. Kérje meg a diákokat, hogy gondolkodjanak el azon, miért gondolják úgy, hogy egy forrás megbízható, vagy miért nem.

Például: Ingyenes vagy fizetni kellett érte? Könnyű vagy nehéz megtalálni? Megbízható-e az információ? Lehet-e tudni, ki a szerzője?

Kérdezze meg azt is, hogy miért használják ezeket a forrásokat, és szerintük mik az előnyeik és a hátrányaik.

A diákok az általuk említett furcsa történeteket a felsorolt kategóriák közül egyhez vagy többhöz társítják?

Visszatérve a prezentáció elején bemutatott nyitóképekhez kérdezze meg a diákokat, hogy az utóbbi időben találtak-e bármilyen furcsa hírrrel. Mi a furcsa benne? Honnan származik? Milyen forrásból származik? Miért írták meg a történetet? Ki írta?

Igazán jó, ha egy diák emlékszik egy gyanúsnak tűnő hír részleteire. Sok diák azonban csak nehezen tud visszaemlékezni arra, hogy hol látta a hírt és annak ki a szerzője. Könnyebb egy történetre emlékezni, mint a hátterére. Ha a diákok most egyetlen példát sem tudnak hozni furcsa hírekre, később a feladat során majd megkeresik őket.

9. Vélemény vagy tény?

Különbséget kell tenni vélemény és tény között.

Mi a tény? A tény ellenőrizhető és bizonyítékokkal alátámasztható.

Mi a vélemény? A vélemény nézetten vagy állásponton alapul, nem pedig ellenőrizhető bizonyítékon. Néhány diák ennek ellenkezőjét gondolhatja. Kérje meg a diákokat, hogy olvassák végig a cikkeket, és jelöljék ki azokat a részeket, amelyek vélemények, azokat, amelyek megnevezett forrással megjelölt tények, és azokat, amelyek tényeknek tűnnek, ám forrásmegjelölés nélkül. Kérje meg az osztályt, hogy számoljon be megállapításairól.

10. Mi számít dezinformációnak?

Kérdezze meg a diákokat, hogy tudják-e, mi a dezinformáció. Hasonlítsa össze a diákok példáit a fogalommeghatározással. Lehetett-e ezek között példa a dezinformációra?

Ha nem – mi minősülhet dezinformációnak? (Például kellemetlen hírek vagy vélemények, marketing, hibák vagy félreértések.)

3. ZÁRÓ PREZENTÁCIÓ

A FELADAT MENETE

- Soroljon fel a dezinformációhoz kapcsolódó néhány problémát, és hangsúlyozza, hogy bárkit félre lehet vezetni, különösen, ha:
 - erős érzelmekről van szó (szerelem, félelem, remény)
 - az üzenet olyan személytől származik, akiben bízunk
 - az üzenet összhangban van megrögzött nézeteinkkel.
- A dezinformáció elleni védekezés első lépése, hogy tudatában vagyunk annak, hogy ez a jelenség létezik és mi magunk is célpontjává válhatunk.

Jó második lépés a tényellenőrzés, ami akár vicces is lehet: ezt a detektívesdit a diákok nagyon

élvezhetik. A tényellenőrzési folyamat legtöbbször időigényes, de a diákok ne veszítsék el a kedvüket, mivel bizonyos információk sajátos jellemzői gyakran sokat felfednek a közvetített üzenet minőségéről.

- A tanár magyarázza el a különbséget a félretájékoztatás és a dezinformáció között. [A célcsoporttól függően a tanár eldöntheti, hogy ezt a részt használja-e vagy sem, mert ez elsősorban 16–18 éves diákoknak szól.]

- **Az „álhírek” felismerése**

Tippek a tényellenőrzésre [lásd a prezentációban az iránytűt ábrázoló képet]:

- **Hoaxok és trollok felismerése**

1. Hogyan lehet egy közösségimédia-profil megbízhatóságát ellenőrizni?

Ellenőrzött felhasználói fiókok: közéleti személyiségek és más felhasználók a Twitteren és a közösségi médiában kérik, hogy felhasználói fiókjukat „ellenőrzöttként” jelöljék meg a hamisítványok és a nem megfelelő használat elkerülése érdekében.

Ha egy felhasználói fiók nem ellenőrzött, ám úgy tűnik, hogy annak kellene lennie, akkor a legjobb az óvatosság és további ellenőrzések elvégzése.

Fióktörténet: ellenőrizzük a közzétett tartalmak idővonalát, a barátok és követők hálózatát, a lájkokat és más utalásokat, hogy megértsük, hogy egy fiókot konkrét céllal hoztak-e létre, például egy politikai vitában való részvétel vagy hirdetés érdekében.

Figyelmeztető jelek: kevés baráttal rendelkező vagy internetes robotnak tűnő fiók; a közzétett üzenetek egyetlen pillanatra koncentrálódnak; a posztolt tartalmak nem eredetiek, hanem más fiókok tartalmainak megosztása.

2. Mi tekinthető kattintásvadász tartalomnak, és hogyan lehet felismerni?

Kattintásvadász tartalomnak nevezzük az olyan tartalmakat, amelyek túlzó vagy tisztességtelen tartalmakat használnak azért, hogy a felhasználókat arra csábítsák, hogy egy linkre rákattintsanak. Az ilyen típusú tartalmak gyakori jellemzője:

- A címek mind nagybetűvel
- Túlzó hangnem (mint „RENDKÍVÜLI HÍREK” vagy „MEGOSZTÁS” nagybetűvel)
- Befejezetlen címek

Mindezek a trükkök arra szolgálnak, hogy megnyissuk a linkeket, amiből a klikkvadásznak a hirdetések révén bevétele származik. A klikkvadászatot velünk kapcsolatos adatok gyűjtésére is felhasználhatják, amelyeket aztán marketing- vagy egyéb célokra újrahasználnak.

3. Hogyan lehet ellenőrizni, hogy vajon egy kép valódi, már máshol használt vagy manipulált?

A Google Images gyors módszer annak ellenőrzésére, hogy egy képet hogyan és milyen kontextusban osztottak meg. A képkeresést el lehet végezni fájlal vagy linkkel.

TARTALOM: DIALEÍRÁSOK

11. Mi a probléma a dezinformációval?

Utaljon vissza a vélemények és a tények fogalmára.

12. A dezinformáció valódi károkat okozhat a valós életben

Példa a kárt okozó dezinformációra.

13. A dezinformáció veszélybe sodorhatja az emberek életét

Példa: nem megfelelő egészségügyi tanácsok terjesztése arra ösztönözheti az embereket, hogy ne gyógyíttassák magukat, illetve hogy alábecsüljenek vagy túlbecsüljenek egy bizonyos betegséget. Ez a kép a Covid19-ről jó példa erre.

16. „Álhír” Mi is az?

[A célcsoporttól függően a tanár eldöntheti, hogy használja-e vagy sem ezt a diát, amely elsősorban 16–18 éves diákoknak felel meg.]

A dezinformáció nem az egyetlen információ típus, amely kárt okozhat a célcsoportnak. Valójában számos árnyalata van. Elsősorban nem arra kell helyezni a hangsúlyt, hogy mi hamis és mi igaz.

Számos esetben a dezinformációban van némi igazság. A véletlen hibák általában nem károsak (de lehetnek).

A terjesztésről: a dezinformációt lehet szándékosan, egy stratégia vagy üzleti modell részeként, illetve ártatlanul, például tudás- és a médiaműveltség-hiányból kifolyólag terjeszteni.

Félretájékoztató: valótlan információ, amelyet a megtévesztés valódi szándéka nélkül terjesztenek.

Példa: egy más összefüggésben használt kép néha teljesen más jelentést kaphat. Ez néha szándékos, néha nem. Ezzel szemben a dezinformáció terjesztésének egyértelmű célja a megtévesztés és a félrevezetés.

17. Tudni, hogy mi igaz és mi nem

A dezinformáció elleni védekezés első lépése, hogy tudatában vagyunk annak, hogy ez a jelenség létezik és mi magunk is célpontjává válhatunk.

18. Penka tehén szomorú, ám igaz története

Egy Penka nevű bolgár tehén megszökött otthonából, és véletlenül átlépte a szerb–bolgár határt. Két héttel később Penka tulajdonosát telefonon hívta a szerb rendőrség, hogy jöjjön és vigye haza a tehenét. A tehén sikeres beazonosítása füljelzőjének volt köszönhető. Az EU-ban minden tehenet el kell látni ilyenekkel.

Amikor azonban Penka gazdája vissza akarta vinni a tehenét Bulgáriába, a határőrök az állat jó egészségi állapotát igazoló dokumentumokat kérték tőle. Ez szokásos eljárás a határokon, amikor valaki be kíván lépni az EU területére. Sajnos Penka tulajdonosának nem voltak ilyen dokumentumai, így a tehén a bolgár hatóságok kezére jutott. Penkát karanténba helyezték, és akár le is vághatták volna, ha bebizonyosodik, hogy beteg. Dokumentumok nélkül nem engedhették volna be csak úgy Bulgáriába: az EU így igyekszik megakadályozni az olyan veszélyes állatbetegségek terjedését, amelyek emberre is áttérhetnek.

Az esetről először egy, az állatok jogainak védelmével foglalkozó bolgár szervezet számolt be. Ezt követően a hírt a nemzetközi sajtó is átvette, és felhasználta a felháborító brüsszeli bürokráciáról szóló cikkekben. A hír a közösségi médiában is nagy figyelmet kapott. Néhány nap alatt világszerte több száz hírportálon jelent meg, mindig pontosan ugyanazokkal a szavakkal elmesélve.

Penka lavinahatást indított el. Története azt mutatja, hogy egy vicces kis esetből hogyan kerekedhet ki egy teljes narratíva, amelyet bárki felhasználhat arra, hogy az uniós bürokráciára mutogasson, teljes mértékben figyelmen kívül hagyva a határon végzett ellenőrzések mögött meghúzódó tényleges okokat.

A történet nem teljesen álhír, itt dezinformációról van szó, mivel politikai és kereskedelmi okokból elferdítették az igazságot, és egy jelentéktelen határelővizsgát az egész világra kiterjedő EU-ellenes vitává alakították.

19. Tényellenőrző iránytű

A tényellenőrzési folyamat legtöbbször időigényes, de a diákok ne veszítsék el a kedvüket, mivel bizonyos információk sajátos jellemzői gyakran sokat felfednek a közvetített üzenet minőségéről. Az „álhírek” felismerése: a témát fel kell bontani félretájékoztatásra és dezinformációra (a tanár magyarázza el a különbséget!).

Ötletek:

- Olvassátok el a teljes cikket – a tartalom és a cím egyezik? Hogyan lehet egy honlap megbízhatóságát ellenőrizni? URL-cím elemzése: mindig ellenőrizni kell, hogy az eredeti honlapról van-e szó, vagy hogy az URL-címet a név vagy a kiterjesztés kismértékű módosításával hozták-e létre, amit a figyelmetlen vagy kapkodó olvasó nem vesz észre. A dezinformációs honlapok neve jól ismert hírforrások nevének felel meg, ám abban apróbb részleteket megváltoztattak.
- Keressétek meg a hírt az interneten – alátámasztják-e más források?
- Tudjátok-e, hogy milyen forrásokról van szó?
- Ellenőrizzék a dátumot és a szerzőt: a közéleti személyiségeknek, valamint a médiaszervezeteknek és az újságíróknak a közösségi médiában gyakran „ellenőrzött” fiókjuk van. Az információs iparban dolgozók gyakran rendelkeznek olyan honlappal vagy más nyilvános profillal, amelyek segítik a felhasználót megtalálni őket és munkájukat.
- Vizsgáljátok meg a képeket, hogy nem tűnnek-e furcsának vagy manipulálnak! Ha igen, fordított keresést végezhettek a Google képkeresőjében.
- Az információt a kontextus megvizsgálásával is értékelhetitek: képzeljétek el, hogy egy telefongyártó arról tájékoztat, hogy az értékesítések megkétszereződtek. Most képzeljétek hozzá a kontextust: december volt, és a karácsonyi időszakban az üzletekben számos árendeménnyre kerül sor, egyszerűen ez a magyarázta annak, hogy a telefonok kicsit olcsóbbak voltak. Erre számítani is lehetett, ugye? Gyakran ugyanez történik a nyilvános viták során is.

TOVÁBBI FORRÁSOK

A dezinformáció fogalmának különböző nyelveken történő meghatározása a [„Hogyan ismerjük fel az álhíreket?”](#) recímű áttekintésben szerepel.

A dezinformációval foglalkozó online játékok:

- [The Bad News Game](#) (különböző nyelveken) és [Bad News Game for Kids](#) (fewer languages). Create your own fake news. Standard version, ages 15 and up. Kids' version, ages 8 and up (néhány nyelven). Írd meg saját álhíredet! Standard játék 15 éves kortól. Gyerekeknek szóló verzió 8 éves kortól.
- [Fakescape](#) (CZ és EN). A játék megtanítja a diákokat arra, hogyan tudnak „megszökni” az álhírek elől. Rendelés alapján, a tanároknak ingyenes. 13 éves kortól.
- [Fakey](#) (EN). A játék médiaműveltséget tanít és azt, hogy az emberek hogyan kezelik a félretájékoztatást. 16 éven felülieknek.

- [Escape Fake](#) (DE és EN). Letölthető játékkalkalmazások, amelyek játékos formában tanítanak a médiaműveltségre. 15 éven felülieknek.
- [Millab](#) (EN, GE, AR, AZ). Vicces játékok fiataloknak az álhírek, trollok vagy internetes megfélemlítések kiszűréséről. 12 éven felülieknek.
- [Troll Factory](#) (EN). A játékosok trollok, akik álhíreket gyártanak. 16 éven felülieknek.

A különböző uniós országokban működő tényellenőrző szervezetek listája

- [Poynter Institute](#)
- [Facebook](#)
- Az EU saját [dezinformációellenes csoportja](#) és „[Gondold meg jól, megosztod-e!](#)” kampánya.

*Ezt a modult nem a többi modul szerzője, hanem az Európai Parlament dolgozta ki.
Kapcsolattartás: euoparl-spox@europarl.europa.eu.*

